

Ang Unang Kristiyanong Martir

***Pangunahing Talata: "At si Esteban, na puno ng pananampalataya at kapangyarihan, ay gumawa ng malalaking kababalaghan at mga himala sa gitna ng bayan."
Mga Gawa 6:8***

***Piniling mga Talata:
Mga Gawa 6:7-10; 7:1-60***

Ang pagkamartir ni Esteban ay tila naganap hindi matagal pagkatapos ng Pentekostes, kasunod ng isang yugto ng mabilis na paglago sa Maagang Simbahan. Ang panahong iyon ng kapayapaan at pagdami ang naghanda sa mga mananampalataya para sa mga pagsubok na sumunod agad. Ang kamatayan ni Esteban ang nagmarka ng simula ng pag-uusig laban sa Simbahan at ipinakita ang panawagan sa mga tagasunod ni Cristo na manatiling tapat hanggang sa kamatayan. Pahayag 2:10

Oriyinal na hinirang upang tumulong sa paglilingkod sa mga praktikal na pangangailangan ng kongregasyon, napatunayan ni Esteban na siya ay isang taong may pambihirang espirituwal na lakas at talento. Siya ay inilalarawan bilang "puno ng pananampalataya at ng Banal na Espiritu." (Gawa 6:5) Ang kanyang pananampalataya, pag-ibig, at sigasig para sa Panginoon ang naging dahilan upang siya ay maging epektibong saksi sa

Katotohanan. Ang kanyang karunungan at espiritu ng kabanalan ay napakabihasa kaya hindi siya matagumpay na mapagtalo ng kanyang mga kalaban. Gawa 6:10

Hindi nila mapagtanggol ang kanyang pangangatwiran, kaya dinala siya ng kanyang mga kaaway sa Sanhedrin sa pamamagitan ng mga maling at baluktot na patotoo. Bagaman hinarap niya ang isang paratang na maaaring magdulot ng kamatayan, hindi natakot si Esteban. Sa halip, ang kanyang mukha ay sumasalamin ng kapanatagan, kabanalan, at matibay na katiwalaan sa Diyos. Ayon sa salaysay, ang lahat ng nakaupo sa konseho ay "nakita ang kanyang mukha na parang mukha ng isang anghel." Gawa 6:15

Ang talumpati ni Esteban sa harap ng konseho, na nakatala sa Gawa 7:2-53, ay nagpakita ng tapang at malalim na kaalaman sa kasaysayan ng Israel. Sa mga huling salita nito, malinaw niyang inakusahan ang kanyang mga tagapakinig na sumasalungat sa Diyos at may pananagutan sa pagtangg kay Jesus. (Gawa 7:51-53) Sa halip na magsisi, sila'y nagalit. Nanatiling matatag si Esteban kahit na tumindi ang kanilang galit. Binigyan siya ng isang pangitain ng kaluwalhatian sa langit at ipinahayag niyang nakita niya si Jesus na nakatayo sa kanan ng Diyos. Ang pahayag na ito ang nagtulak sa kanyang mga tagausig na wakasan ang paglilitis at ipapatay siya sa pamamagitan ng pagbato. Naroon si Saulo ng Tarsus at inaprubahan ang ginawa. Gawa 7:54-60

Nang mamatay siya, nanalangin si Esteban para sa kanyang sarili at para sa mga pumapatay sa kanya, na huwag ipanagot sa kanila ang kanilang kasalanan. Sa ito, sumasalamin siya sa diwa ni

Cristo. Inilalarawan ng taludtod 60 ang kanyang kamatayan bilang isang pagtulog. Tunay na naniniwala si Esteban sa muling pagkabuhay at na gigising siya mula sa "pagtulog" ng kamatayan sa takdang panahon. Ang pariralang "napatulog na kasama ng kaniyang mga ama" ay lumilitaw nang halos apatnapung beses sa Lumang Tipan, na tumutukoy sa pagtulog ng kamatayan.

Habang pinahihirapan siya ni Satanas, humiling si Job ng ginhawa sa tulog ng kamatayan hanggang sa umaga ng muling pagkabuhay, na nagsasabing, "Nais ko sanang itago mo ako sa libingan! Nanaisin ko sanang itago mo ako sa libingan! Sana'y takpan mo ako hanggang sa lumipas ang iyong galit! Naisin ko sanang itakda mo ang takdang panahon para sa akin sa libingan at pagkatapos ay ibangon mo ako muli!" (Job 14:13) Pinagtibay ni Jesus ang pahayag ni Job nang sabihin Niya, "Lahat ng nasa mga libingan ay makaririnig ng kaniyang [ng Anak ng tao] tinig, at lalabas." Juan 5:28,29

Ang tapat na patotoo ni Esteban ay naging halimbawa para sa mga mananampalataya sa hinaharap. Bagaman maaaring magkakaiba ang anyo ng pag-uusig, nananatili ang panawagan na magdusa nang tapat para kay Cristo. Si Esteban ang kauna-unahang tagumpay ng Kristiyanong Panahon na naitala sa Kasulatan pagkatapos ng Pentekostes na napatunayang tapat upang makibahagi sa "unang pagkabuhay." (Pahayag 20:6) Nawa'y ang kanyang buhay at kamatayan ay magbigay-lakas sa atin na magsalita nang may biyaya, tumindig nang may tapang, at itutok ang ating mga mata sa Panginoon.